

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 445/2013-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. septembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť F. C., Z., a M. Š., T., zastúpených advokátom JUDr. L. Š., Č., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 5 D 116/2012, Dnot 107/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F. C. a M. Š. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. augusta 2013 doručená sťažnosť F. C., Z., a M. Š., T. (ďalej len „sťažovatelia“), pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie ich

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 D 116/2012, Dnot 107/2012.

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že 16. februára 2012 podali okresnému súdu návrh na dodatočné prerokovanie dedičstva po D. C., zomrelom... V predmetnom konaní boli vykonané len tieto procesné úkony: výzva okresného súdu na zaplatenie súdneho poplatku z 20. apríla 2012, tri žiadosti notárky JUDr. V. Š. o oznámenie, či ostatní navrhovatelia ešte žijú, z 24. júla 2012, 12. apríla 2013 a 28. mája 2013, a oznámenie notárky o odstúpení dedičského spisu okresnému súdu z 20. februára 2013. Hoci uvedené konanie trvá viac ako 17 mesiacov, dosiaľ nebol stanovený žiadny termín pojednávania a neboli vykonané ani iné úkony smerujúce k rozhodnutiu vo veci samej. Vzhľadom na dĺžku tohto konania sa sťažovatelia nachádzajú v stave právnej neistoty, čo nepriaznivo vplýva na ich zdravotný stav.

Keďže podľa názoru sťažovateľov v predmetnom konaní dochádzalo ako zo strany notárky, tak aj zo strany okresného súdu k zbytočným priet'ahom, 4. júna 2013 podali predsedovi okresného súdu sťažnosť podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorú on listom sp. zn. Spr 67/13 z 18. júna 2013 vyhodnotil ako dôvodnú.

Sťažovatelia v petite žiadali, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 5 D 116/2012, Dnot 107/2012 porušil ich základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a aby okresnému súdu prikázal zaplatiť každému z nich finančné zadost'učinenie v sume 1 500 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 331,13 €.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 D 116/2012, Dnot 107/2012.

Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti konštatuje, že ju bolo potrebné odmietnuť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti. Z judikatúry ústavného súdu totiž vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie

základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 372/09). Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 103/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu okresného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že dĺžka napadnutého konania (17 mesiacov) sama osebe nemá takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí s'ťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv s'ťažovateľov, preto ich s'ťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (podobne napr. I. ÚS 96/2011, III. ÚS 541/2011, III. ÚS 91/2012).

Okrem toho hoci s'ťažovatelia poukázali na to, že predseda okresného súdu listom sp. zn. Spr 67/13 z 18. júna 2013 vyhodnotil ich s'ťažnosť na zbytočné priet'ahy zo 4. júna 2013 ako dôvodnú, opomenuli uviesť, že zároveň konštatoval, že k spôsobeným priet'ahom v značnej miere prispel právny zástupca s'ťažovateľov, „*ktorý nepriložil k návrhu na začatie konania všetky potrebné listinné dôkazy na preukázanie dôvodnosti okruhu účastníkov konania uvedených v návrhu, bolo nutné vykonať dokazovanie, hlavne prostredníctvom dožiadania do cudziny, čo tiež prispelo k predĺženiu konania. Procesné úkony súdneho komisára boli realizované operatívne. Súdny komisár neaplikoval postup v zmysle ustanovenia § 43 ods. 1, 2 O. s. p., pretože sa domnieval, že jeho úlohou nie je a priori podanie odmietnuť, ale dedičské konanie ukončiť, aby bol prejednaný všetok poručený majetok a záver dedičského konania bol záväzný a nespochybniteľný. Súdny komisár realizoval úkony, ktoré mali byť nahradené listinnými dôkazmi a správnym ustálením okruhu účastníkov konania v jeho úvode tak, aby nemuselo byť vykonané zdĺhavé a nevyhnutné dokazovanie.*“.

Je predovšetkým v záujme účastníkov konania (aj ich právnych zástupcov), aby svojím správaním napomohli splneniu účelu samotného súdneho konania. Ústavný súd preto zastáva názor, že podanie sťažnosti predsedovi okresného súdu bolo v danom prípade zo strany sťažovateľov iba formálnym úkonom pred podaním sťažnosti ústavnému súdu sledujúcim splnenie jednej z procesných podmienok prijatia takejto sťažnosti na ďalšie konanie.

V prípade, že okresný súd by v budúcnosti nekonal plynule a svojím postupom by vykazoval určitú nečinnosť, sťažovatelia majú možnosť opakovane podať sťažnosť ústavnému súdu, v rámci ktorej bude zohľadnený celý doterajší priebeh konania, to znamená, že toto rozhodnutie ústavného súdu nezakladá prekážku rozhodnutej veci podľa § 24a zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. septembra 2013